Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

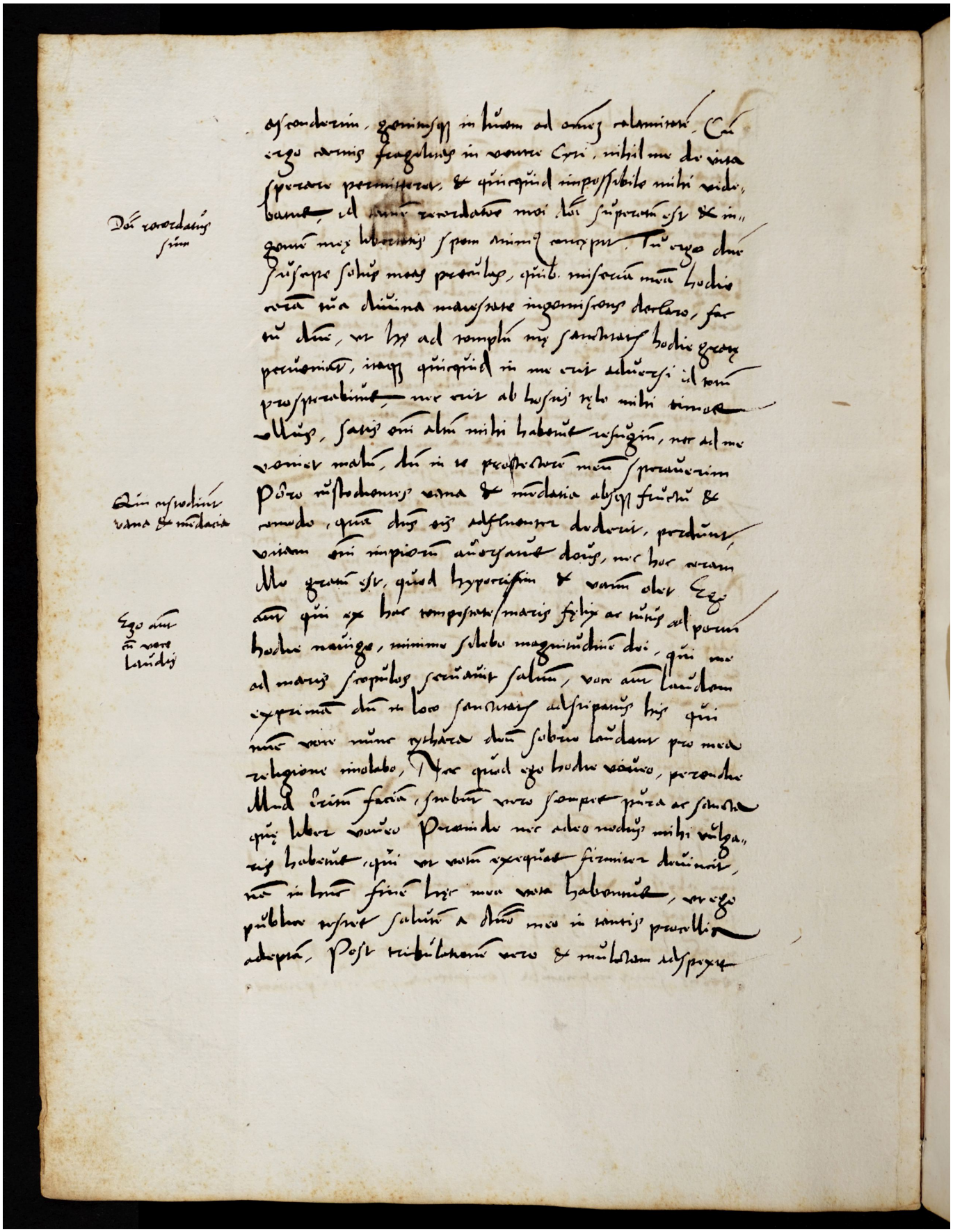

ascendorum, geminasq; in luctum ad extremum calamitatem. Cum ergo omnis fragilitas in vomere Christi, nihil me de vita speraro permittorem, et quicquid impossibile mihi videbatur, ad nutum voluntatis mei deus superatum est et in gaudium mox lacrimis spem animi concepit. Tu ergo dum frusteque solitus meas procullas, quibus miseriam meam hodie vera sua divina maiestate ingemiscens declaro, fac ut dum, ut hic ad templum mei sanctuarii hodie gressum procuraret, inque quicquid in me cuncta deliquisti id tuum prosperabitur nec cuncta ab hostis ipso mihi timeas ullus, satis enim alium mihi habemus refugium, nec ad me veniat malum, dum in te prosperum meum sperauerim.

Dei voluntas sum

Quin ipsedimus vana et mendacia

Porro ruscheonus vana et mendacia absque fructu et remedio, quae dum ex adflictione dederit, proditum, videam eum impiorum auxiliatus dorus, nec hoc verum illo gratum est, quod hypocrisim et vanum dat. Ego autem qui ex hac tempestate maris filius ac tutus ad portum hodie naviga, minime solebo magnificum dei, qui me ad maris scopulos servauit salum, vere aut laudem exprimit dum in loco sanctuarii adstipatus his qui mihi vere nunc ychara dum solebo laudam pro mea religione imolabo. Nec quod ego hodie vouo, pretendo. Mea ipsum facia, solebit vero semper pura ac simplice qui libere vouo. Proinde nec alio nodus mihi vulgaris habemus, qui ut votum exequias firmiter deuinciat, nec in hac fine hic mea vota habemus, ut ego publice testet salum a deo meo in tantis procellis adepta. Post tribulationem vero et multitudinem adsperge

Ego autem in vere laudis